

MELANHOLIJA

Jože Šmit

Malo še, in bo kronist
položil čez knjigo dlan:
skrbno popisan list
križec dobil bo ob stran.

In bo nekoč prejel
vprašanje študent za izpit:
Kaj je na svetu počel,
kdo je bil Jože Šmit?

Pa bo ta mladi mož
jecljati pričel malce bled:
Jože Šmit, Šmitov Jož...
več pa ne bo besed.

In bo nesrečen zelo,
a vendar bolj srečen ko jaz,
kadar s tresočo roko
iščem svoj lastni obraz.

Usta so tu in oči,
ušesa in nos in še kaj,
dosti je tu vseh stvari,
ne da bi vedel, zakaj.

Potem je nekje še srce
in mnogo velikih želja,
a kaj ko imajo ljudje
dosti že vsega tega...

Rad bi študent bil, ki kdaj
mogoče ob meni bo pal,
pri novem izpitu bi vsaj
vse vam o Šmitu zdrdral,

potem pa pozabil bi nanj
kakor na mnoge stvari,
kakor na grčav panj,
kadar do kraja zgori.